

פ א מ"י פ"ג מכלכות
עבודת יז"כ הלכה ז:

פא ב מ"י פ"ג מכלכות
עדות הלכה ז:

דלית ליה דחשאת קרייה רחמנא מאן
דנפקא ליה מדכתיב תמימה כדדרשין
דנח גופיה לאו מרפה הוא מדכתיב
כדדרשין בצפרי תמימה דאף שר
ולברי משמן תריו שמי מדכתיב
תמימה בן בין אדומה לאשר אין בה
מס ועור יש למר דבפסול החלו
גופה מורו טלי עלמא כדתיב (פס)
פ"ד מ"א) שחפה שלל לשמה פסולה
והייט מתחלת היא ובצפרי גמי
דרשין תמימה היא דמועילת דכמה
דרשות ואם תאמר בכל דוכסין דמשני
קדשי בדם הבית ג) אמר לא תביב ליה
קדשי מובח מאוס דחשאת קרייה
רחמנא ויש למר דבכל דוכסין מסלק
לה בקאיא אחרייה ובפרק אלו קדשים
(תורה כו) קדשי דאף פרה עושה
המורה כמי דקדשי דאין הבית הוא
כיון דנפקתא ליחא בגוף הפרה לא
שייך דרשה דחשאת קרייה רחמנא
ובבבבבות (דף ע"ב) גמי דקדמי דאין
מאוס דקדשי בדם הבית היא ולא
היא כפסול המוקדשים שפסול מאוס
דלאחר פדיון שאין תורת פרה עליה
לא קרייה רחמנא חשאת אן גמי מה
שנפדת הייט מאוס דלב בית דין
מחנה עליה דאין לא האורכסה חא
דמהה כדאמרין בפרק קמא דשבועות
(דף י"א) **וְיִשְׁחָהּ** ושרף - אפי"פ
ש"ס פסוק אחד דנתיים מכל מקום
משמע ושרף את הפרה כמו שיתרה
בשנה שחשה מולא כתיב ושרף
איתה : **בגוץ** שהיו אצו ולאמו
בזבשים צבית האכורין . ועוד
הוא מיל למדק ודילמא משום
דאליין בנר חוקה ודילמא האם
בחוץ דקא : **וכי** תימא דבדקין
ליה . מקשינ דניקא מרולא גופיה
דאליין בנר רובא דדילמא הירוא
הא סרפה וטרפה שרגא את הגפס
פפור"י ושמו דאליין בנר רובא
מדלא דיישינ לבגוד את אכרפה לא

[למיל ו' וזם נסמן]
[ע' וזם' לקמן כהנאד"ה
הנא כי מנאמם]
[סנאדרין עה']

גליון הש"ס
נבון וליחוס דילמא לאו
אריזא הוא - פין ברתנים
פ"א בלכא ב מהלכות
אריזא ביבא ובחידושי
בבא שר קדושין דף פ
פ"א : שם פ"ג לאו
אכיל בשבא - פין לקמן
דף כח ע"א הוסי' ד"ה
אחא :

[סנדרין מא]

[וע"פ מאס' סגהדרין פ:
ד"ס הנסקל'ין וואס' זבחים
פגען אסוף ד"ס אפי' לחם]

דערפוס פוסל כה ויל
 יפיק דמסכת ע"ו (ק"ו)
 ורענן אגמירך מתימה
 גרות שחרות פוסלת כה

דעלמא חד מניינא ^{דעלמא חד מניינא} הא' ויל
 בריק ליה לאחר שמינה אלל
 גורל קובע לעזוזל אלל בנ
 חיזה יעלה לנש הילך שמעי
 תורה לא

דעלמא חד מניינא ^{דעלמא חד מניינא} שריפה הוא, אלל לא
 משום דאמרינן ויל בתר רובא וכי תימא
 מאי נפקא לן מינה? הא *אין גורל קובע
 לעזוזל אלל בדבר הראוי לשם, וכי תימא
 דברקנן ליה והתנן ^{דעלמא חד מניינא} לא היה מגיע למחצית
 הדר עד שנעשה אברים אברים רב מרי
 אמר ^{דעלמא חד מניינא} ממה אביו ואמ' דאמר רחמנא
 קמליה, וליחיש דלמא לאו אביו הוא, אלל
 דאי משום דאמרינן ויל בתר רובא *רוב
 בעילות אדר הבעל, ממאי דלמא כגון שדיו
 אביו ואמי תבושים בבית האסורין, אפילו
 הכי *אין אפסרופוס לעריות, רב כהנא אמר
 דתאסורין אתהנפש דאמר רחמנא קמליה,
 וליחיש דלמא מרפה היה אלל לא משום
 דאמרינן ויל בתר רובא, וכי תימא דברקנן
 ליה, הא הא מעול, וכי תימא משום *איבר
 נשמה דראי, ונינווליה, וניחוש שמא במקום
 סיף נקב היה, רבינא אמר ^{דעלמא חד מניינא} מעדים
 וזומין דאמר רחמנא *ועשיתם לו כאשר
 זכם וגו' וליחיש דלמא הק דאסחורין ביה
 מרפה היה, אלל לאו משום דאמרינן ויל בתר
 רובא, וכי תימא דברקנן ליה והתניא *כרבי
 אמר לא הוה גהנין, הוה אין גהנין רב
 איש אמר ^{דעלמא חד מניינא} משוחמה עצמה דאמר
 רחמנא שחום ואכול, וליחיש *שמא במקום
 נקב קא שחום אלל לאו משום דאמרינן ויל
 בתר רובא. אמר רב איש אמריתא לשמעתי
 קמיה דרב כהנא ואמר ^{דעלמא חד מניינא} לה רב כהנא קמיה
 דרב שימי ואמר ליה ודלמא היכא דאפשר
 אפשר, היכא דלא אפשר לא אפשר, דאי לא
 תימא הכי *ל"מ דחייב למיעושא *הכי נמי
 דלא אכיל בישא *וכי תימא הכי נמי

פסח

פסח

[illegible]

1355 : [ח] :
 חת חתא חת

רבינו גרשום

[illegible]

לקחם ונשיהם ל' ב' חם הערד וזהו שכן ראשי מלני דרז לא נודח הדחה על מי שדורש על פיהם הם עצמם נדחין דחיא כאשר וגם ולא כאשר קשה ותכחי ויברך נשמה דעדים מסמן נעלה למרח על פתח (ל) הדחה נעלה למרח דאן הדחין הדחה העדים ומסן אלא בדיו (של נדח) של מי שהעדי עליו שורר ואם נעילה לא מצי לה אפמי' לעדים מסמן אלא ויל ביה חבה ולמא במקם בנק אק שוה'לכסר שמה תחת חודר נקב והסם או [מסן] הברית במקם שדושה ולמא דחא דחאש'ר אשור' למרח לשלם לא אולין ביה חבה בדיקן לה דחבה ולא אשור למברקה אולין ביה חבה : ל' מאיר דרש' למיעוט בארמין לעיל דרש' למיעוט לענין עישה כלומר שמה שחזר גזר חבה ואם מיטמא ביה ספולת שמיטת' נק

(א) אחי ציל לסגור על פיקן כמו האמרים (פיל דנשגיל אינוד נעמס דחמס מיטוליס למרמח דאין כורגין (פדים אממין אלמ כחיון אל פי וסי •